

K A T O L I K

Z. BENIK, 5. prosinca 1931.

Broj 49.

IDIMO MEĐU NAROD!

Slijedimo Spasitelja, koji je propovijedao svoju dobru vijest ili evanđelje siromasima, koji su tada skoro svi živjeli u ropstvu i idimo i mi među narod, da mu zavijamo rane, da mu pomognemo, da se podigne preko ekonomskih organizacija. Idimo među siromaha, da im donesemo korice kruha. Idimo, da im navijestimo božansku nauku spasenja i života.

Idimo među narod! Poslušajmo glas naših pastira, glas sv. Oca, koji nas neprestano sjeća na ovu dužnost. Idimo dakle sa granicom masline u duhu ljubavi i poniznosti, poput siromaha iz Asiza — sv. Franje. Idimo među narod, spremni na žrtvu samoga sebe, da slijedimo božanski primjer Učitelja, koji se dao razapeti za spasenje naroda. Taj ćemo idealizam crpiti u sv. Euharistiji i u socijalnim naukama katoličke Crkve.

Idimo među narod! Posjećujmo nevoljnike i bijednike. No pazimo, da taj posjet ne bude nova vrst razonode — neka nova senzacija, još manje savremeni sport, samo da se ističemo. Idimo k njima, ali sa osjećajem dužnosti, jer kršćanin mora da ljubi siromaha, kao da je to Isus. Zapuštene i bijedne treba pomoći kao rodenoga brata. Ako plamsa u nama ljubav Božja, a morala bi plamsati, idimo među siromaha, ali voljom i željom, da im se iskreno i od srca posvetimo. Ljubav naš Kristova na to potiče!

Nije dosta pohađati bijednike. Treba da ostanemo u njihovoj blizini, treba da sjedimo kraj njih, da ih tješimo i s njima plaćemo, da se s njima sprijateljimo, da vezemo s njima naše srce. Još točnije: treba da se s njima pobratimo.

Treba zato svladavati samoga sebe, svladavati tolike staleške predrasude, izbjegavati neke osjetljivosti i mnogo se poniziti i biti strpljiv. Sebična mamona (novac) stvorila je strahoviti jaz između kapitala i rada, između bogataša i siromaha. Treba da nauka i

ljubav Kristova nadahnjuje i vodi naša djela i naš život, da se sve izjednači. Ma je fraza, a više djela! Danas trebamo mnogo djela! Tada će nestati klasne borbe i staleške mržnje.

Idimo među narod, da propovijedamo i preporučamo svakomu vršenje njegovih dužnosti. I onima gore i onima dolje. Budimo mi posrednici mira, upozorjujući sve na strašne štete i grozote mržnje, osvete, revolucije i rata.

Eto velikog savremenog apostolata Katoličke Akcije, koja hoće da sve obnovi u Kristu: pojedince, staleže, narode i države.

Bjesomučnost vjerskoga fanatizma*)

Istom nedavno izdala je vlada naredbu protiv prozelitizma, u kojoj zabranjuje svako nedolično govorenje, pisanje i djelovanje predstavnika jedne vjere prema drugoj vjeri. Kažu, da je ta naredba izdana ponajviše povodom uskršnje poslanice patrijarha Varnave, kojom je strašno povrijedio katoličku Crkvu i vjersko osjećanje katolika, i povodom nedoličnog, neistinitog i uvredljivog pisanja nekih pravoslavnih svećenika o katoličkoj Crkvi i o Papu.

Međutim usuprot te naredbe u najnovijem broju „Vesnika srpske crkve“, glasila „Srpskog pravoslavnog svešteničkog udruženja“, napisao je opet neki Dimitrije Najdanović članak pod naslovom „Pobuna s one strane evanđelja“. Taj članak pisan je naoko i tobože kao komentar i obrana uskršnje poslanice patrijarha Varnave, ali samo na oko i tobože. Jer u stvari to je jedan novi napadaj na katoličku Crkvu, na Papu i na sve dobro, što su katolička Crkva i katolici za vrijeme cijeloga opstanka Crkve učinili. Ovo je valjda najgori članak, što je do sada izašao iz pera jednoga pravoslavca protiv katoličke Crkve. Članak iznosi o katolič-

Idimo među narod, da mu u ovim teškim časovima nezaposlenosti i gladi donesemo onaj komadić hljeba, koji svakoga dana prosimo od nebeskoga Oca. No isto tako važno je, da mu zajedno s hljebom donesemo i korice života i spasenja, koja je isto tako potrebna čovjeku kao i svagdašnji kruh.

Idimo među narod, pod vodstvom našega Pastira. Povedimo se za njim i za njegovim svijetlim primjerima, jer treba da se svatko uvjeri, da se vjera ne sastoji od fraza, nego od djela, te da je jedino Crkva ona, koja ima melem za rane trpećega čovječanstva.

loje

koj Crkvi takove sudove, kakovi bi se iznosili samo o vražjem djelu. Naziva je na pr. „Crkvom mučitelja“, koja da nema „ni mrve bratoljublja i čovjekoljublja“, da je „podivljala i besplodna vinjaga“. Kaže, da stara zmija, t. j. sotonina viri iz svećeničkih mantija, i da su oni zakonici i tvorci nemira među narodima, da je rimska Crkva stavila evanđelje na indeks, da proganja Krista i evanđelje izrazitim bogoborstvom, da je „verski sistem papizma usmrtio živo načelo Boga“, da su se sve moderne zablude duha razvile iz katolicizma kao unutarnji plod vjerskog tlačenja, pa čak i marksizam da nije drugo nego čisti i konsekventni katolicizam. I samo bezvjerstvo (ateizam) da nije drugo nego zakonito čedo katolicizma. „Ono što nosi ateizam na usnama, rimokatolicizam krije u srcu“. Katolička Crkva da je organizovana na mržnji i da u sebi oživotvoruje politiku „golog egoizma, lukavstva i brutalnosti“, da je ona „centar apostazije (otpada od Boga) i centar bogoborstva“, da je majka svake mržnje, a njezini članovi, koje naziva sinovima tame, da su nasljedno opterećeni genijem mržnje i da ne mogu da osjete svjetlost kršćanske ljubavi i t. d.

Ovaj članak pun je mržnje i najvećih osvada na katoličku Crkvu. Pisac

*) Ovaj članak radi njegove aktualnosti i važnosti prenosimo doslovno iz dakovačke „Narodne Obrane“ br. 46. od 14. pr. mj.

je htio da sebe zaodjene u neki nimbus ljubavi, ali već ovo, što smo iznijeli, pokazuje, da iz njega govori mržnja. Često upotrebljava latinske riječi, gdje spadaju i gdje ne spadaju, i s tim je valjda htio probuditi dojam, da poznaje katoličku teologiju i katoličku Crkvu. No cio članak pokazuje, da pisac nema ni pojma o katoličkoj Crkvi, šta više da on nije uopće niti savremen u svojim pogledima na katoličku Crkvu, jer su njegovi staromodni pojmovi o katoličkoj Crkvi fraze iz protestantskih pučkih knjiga iz prošlih stoljeća, prefarbane sa dosta bizantinstva i sa nekoliko ideja ruskih pravoslavnih slavjanofila. Njih danas ni jedan učenjak na zapadu ne usvaja, nego su ih sami protestantski učenjaci već davno oborili. Te fraze danas su svojina samo polunaobraženih ljudi na zapadu, kojima nijesu pristupni ozbiljni rezultati znanosti. Iz ovoga članka vidimo, da su oni nažalost svojina i nekih pravoslavnih svećenika, koji se razmeću upotrebljavanjem latinskih izraza, koje su skupili negdje drugdje, ali sigurno ne marljivim studijem katoličke teologije, jer to pokazuje svaka rečenica ovoga članka. Članak g. Najdanovića uopće nije inteligentan, nego je samo poluinteligentan. Inteligentan čovjek osjeća potrebu, da za svoju tvrdnju, koju u javnosti iznese, pruži

barem kakav takav dokaz, a ovaj članak rige najveće uvrede i klevete na katoličku Crkvu, a nigdje ni ne pokušava da iznese ma bilo i sjenu kakova dokaza. Članak pun mržnje i uvreda, a bez ikakova dokaza, članak je vjerskoga fanatizma, a ne kakova uvjerenja. Kao takav on se potpuno protivi spomenutoj ministarskoj naredbi, jer širi očitu vjersku netrpeljivost i mržnju. Osim toga članak spada i pod udar zakona o štampi, pa se može očekivati, da će doskora biti protiv pisca radi iznesenih uvreda podignuta parnica po zakonu o štampi. Šta više on je u očitoj protivnosti ne samo sa duhom, nego i sa slovom propisa novoga ustava o vjerskoj trpeljivosti.

Ovakovi članci doista su u stanju, da do kraja pomute vjerski mir u državi. Zaradi toga nije čudo, da je taj članak pobudio negodovanje i gnjušanje i u ozbiljnim pravoslavnim krugovima. Sigurno je, da će ga svaki katolik shvatiti kao najveću povredu svojega vjerskog osvjedočenja.

Dr Matija Petlić

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakitim iz najbolje vrste „pašarina“.

Konferencije sv. Vinka*)

„Ovo je zapovijed moja, da se ljubite među sobom“ (Iv. 15, 12).

Uvod. — Skoro će biti sto godina, da se u nekoj dačkoj organizaciji u Parizu rado debatiralo o vjerskim pitanjima. Jedni su akademičari željeli da očuvaju neokaljanu svoju vjeru, koja je tada bila oštro napadana od drugih daka i profesora, sljedbenika raznih filozofskih i protuvjerskih sistema. U tim debatama isticao se sveučilištarac Federik Ozanam, kasnije profesor na Sorboni. Protivnici su mu bili u tim učenim i mirnim borbama njegovi drugovi, sljedbenici materijalizma, deizma, sansimonizma, pa čak i jedan musliman. Jedne večeri Ozanam, pun svetoga žara, počeo je da uzvisuje socijalna dobročinstva kroz vijekove sa strane katoličke Crkve. Ali ga oštar glas nekoga druga odmah prekine. Drug

*) Predavanje vlč. don J. Felicinovića, koje je održao 29. pr. mj. najprije katoličkim Muževima, pak Križarima i Križaricama.

mu je dobacivao: „Ozaname, ako govorite o prošlim vremenima, da, imate pravo. Kršćanstvo je učinilo čudnovata djela. No danas što ono radi za čovječanstvo? Pa i vi sami, koji se dičite, da ste katolici, što vi radite za siromahe? Gdje su djela, koja bi nam dokazala istinitost vjere i koja mi očekujemo, da se obratimo?“

Ovakav lični napadaj, bez rukavica, pogodio je Ozanama kao malju u čelo. Novi traci svjetlosti rasvijetliše njegovu dušu. Počeo je da dublje misli i razumio je, da je potrebno, da se druge uvjeri o istinitosti kršćanstva, nešto bolje i jače negoli su govornička vještina i sjajna predavanja. Sjetio se, da Francuska revolucija, koja je u krvavim danima god. 1793. opljačkala crkve i oltare, nije ni čas kolebala, da podigne spomenik dobrotvoru čovječanstva, sv. Vinku Paulskom. Razumio je, da je sv. Vinko Paulski svojim milosrdnim djelima prouzrokovao mnogo više obraćenja negoli Bossuet svojim

Bezgrješna

Bezgrješna! Divna li je ta nebeska slika, čista, sveta bez sjene najmanje ljage. Slatko je to ime, koje nas sjeća tužne realnosti. Marija — *Bezgrješna*, a mi svi puni grijeha. Nad ruševinama ove suzne doline veličajno se diže jedino *Marija-Bezgrješna*. „Sva si lijepa, o Marijo, i u Tebi, nema ljage istočnoga grijeha! Tvoje se odijelo sjaje kano snijeg, a Tvoje je lice lijepo kao sunce!“ Tako Te i mi s Crkvom pozdravljamo, dobra naša nebeska Majko!

8. prosinca god. 1854. veliki Papa Pio IX. u vaticanskom hramu proglasio je za istinu vjere *Bezgrješno Začeće* Bl. Djevice Marije, t. j. dok se svi sinovi Adama radaju s istočnim grijehom, koji se pere vodom sv. krštenja, da se jedina Marija rodila bez te ljage istočnoga grijeha. Dragi Bog nije htio, da ni za čas bude pod vlašću sotone Ona, koja je morala da bude Majkom Njegova Sina. Oči su cijeloga svijeta bile okrenute prema Rimu toga svečanog dana, puna radosti i veselja, jer je to bio veliki dan u povijesti Crkve Kristove.

Malo kasnije, kao da je sama Bezgrješna htjela s neba da potvrdi nepogrješivost Pape, kad se prikazala u Lurdu siromašnoj čobanici. Svima

učenim propovijedima. Od onoga dana počeo je da razmišlja, kako bi proveo novu vrst apostolata, različitu od govora i pera, koja bi bolje i uspješnije uvjeravala ljude. Tužio se tada svojim drugovima: „Bolno je gledati našu Majku, sv. Crkvu, tako nepravedno napadanu, našu katoličku vjeru tako iskripljivanu i klevetanu!... Istina je, mi smo u prvim redovima, da je branimo... No ne osjećate li i vi potrebu, da osim ovih borbenih predavanja organizujemo malo društvanje pobožnih i dobrih drugova, koji će riječima pridružiti i djela...“ Razgovarao se o tome radu sa svojim drugovima. Na pameti mu je uvijek bilo: *Trebamo kršćanskih djela milosrda! Da naš apostolat, reče jednomu, bude imao Božjega blagoslova, potrebna je još jedna stvar: djela milosrda. Blagoslov siromaha — blagoslov je Božji!* Jedne večeri izlazeći iz dačke dvorane približi se dvojici svojih najboljih prijatelja, Lamache-u i Devaux-u, pa im reče:

KATOLIK

od. li.

ZABENIK, 5. prosinca 1931.

Broj 49.

IDIMO MEĐU NAROD!

Slijedimo Spasitelja, koji je propovijedao svoju dobru vijest ili evanđelje siromasima, koji su tada skoro svi živjeli u ropstvu. Idimo i mi među narod, da mu zavijamo rane, da mu pomognemo, da se podigne preko ekonomskih organizacija. Idimo među siromahe, da im donesemo korice kruha. Idimo, da im navijestimo božansku nauku spasenja i života.

Idimo među narod! Poslušajmo glas naših pastira, glas sv. Oca, koji nas neprestano sjeća na ovu dužnost. Idimo dakle sa grandicom masline u duhu ljubavi i poniznosti, poput siromaha iz Asiza — sv. Franje. Idimo među narod, spremni na žrtvu samoga sebe, da slijedimo božanski primjer Učitelja, koji se dao razapeti za spasenje naroda. Taj ćemo idealizam crpiti u sv. Euharistiji i u socijalnim naukama katoličke Crkve.

Idimo među narod! Posjećujmo nevoljnike i bijednike. No pazimo, da taj posjet ne bude nova vrst rasonode ili neka nova senzacija, još manje savremeni šport, samo da se ističemo. Idimo k njima, ali sa osjećajem dužnosti, jer kršćanin mora da ljubi siromaha, kao da je to Isus. Zapuštene i bijedne treba pomoći kao rodenoga brata. Ako plamsa u nama ljubav Božja, a morala bi plamsati, idimo među siromahe, ali voljom i željom, da im se iskreno i od srca posvetimo. Ljubav nas Kristova na to potiče!

Nije dosta pohađati bijednike. Treba da ostanemo u njihovoj blizini, treba da sjedimo kraj njih, da ih tješimo i s njima plačemo, da se s njima sprijateljimo, da vežemo s njima naše srce. Još točnije: treba da se s njima pobratimo.

Treba zato svladavati samoga sebe, svladavati tolike staleške predrasude, izbjegavati neke osjetljivosti i mnogo se poniziti i biti strpljiv. Sebična mamona (novac) stvorila je strahoviti jaz između kapitala i rada, između bogataša i siromaha. Treba da nauka i

ljubav Kristova nadahnjuje i vodi naša djela i naš život, eda se sve izjednači. Manje fraza, a više djela! Danas trebamo mnogo djela! Tada će nestati klasne borbe i staleške mržnje.

Idimo među narod, da propovijedamo i preporučamo svakomu vršenje njegovih dužnosti. I onima gore i onima dolje. Budimo mi posrednici mira, upozorujući sve na strašne štete i grozote mržnje, osvete, revolucije i rata.

Eto velikog i savremenog apostolata Katoličke Akcije, koja hoće da sve obnovi u Kristu: pojedince, staleže, narode i države.

Idimo među narod, da mu u ovim teškim časovima nezaposlenosti i gladi donesemo onaj komadić hljeba, koji svakoga dana prosimo od nebeskoga Oca. No isto tako važno je, da mu zajedno s hljebom donesemo i nauku života i spasenja, koja je isto tako potrebna čovjeku kao i svagdašnji kruh.

Idimo među narod, pod vodstvom našega Pastira. Povedimo se za njim i za njegovim svijetlim primjerima, jer treba da se svatko uvjeri, da se vjera ne sastoji od fraza, nego od djela, te da je jedino Crkva ona, koja ima melem za rane trpećega čovječanstva.

Joje

Bjesomučnost vjerskoga fanatizma*)

Istom nedavno izdala je vlada naredbu protiv prozelitizma, u kojoj zabranjuje svako nedolično govorenje, pisanje i djelovanje predstavnika jedne vjere prema drugoj vjeri

Međutim usuprot te naredbe u najnovijem broju „Vesnika srpske crkve“, glasila „Srpskog pravoslavnog svešteničkog udruženja“, napisao je opet neki Dimitrije Najdanović članak pod naslovom „Pobuna s one strane evanđelja“.

Taj članak pisan je naoko i tobože kao komentar i obrana uskršnje poslanice patrijarhe Varnave, ali samo na oko i tobože. Jer u stvari to je jedan novi napadaj na katoličku Crkvu, na Papu i na sve dobro, što su katolička Crkva i katolici za vrijeme cijeloga opstanka Crkve učinili. Ovo je valjda najgori članak, što je do sada izašao iz pera jednoga pravoslavca protiv katoličke Crkve

Ovaj članak pun je mržnje i najvećih osvada na katoličku Crkvu. Pisac je htio da sebe zaodjene u neki nimbus ljubavi, ali već ovo, što smo iznijeli, pokazuje, da iz njega govori

*) Ovaj članak radi njegove aktualnosti i važnosti prenosimo u izvatku iz dakovačke „Narodne Obrane“ br. 46. od 14. pr. mj., kad nam ga nažalost radi modre olovke drž. odvjetnika nije bilo moguće donijeti u cijelosti.

mržnja. Često upotrebljava latinske riječi, gdje spadaju i gdje ne spadaju, i s tim je valjda htio probuditi dojam, da poznaje katoličku teologiju i katoličku Crkvu. No cio članak pokazuje, da pisac nema ni pojma o katoličkoj Crkvi, šta više da on nije uopće niti savremen u svojim pogledima na katoličku Crkvu, jer su njegovi staromodni pojmovi o katoličkoj Crkvi fraze iz protestantskih pučkih knjiga iz prošlih stoljeća, prefarbane sa dosta bizantinstva i sa nekoliko ideja ruskih pravoslavnih slavjanofila. Njih danas ni jedan učenjak na zapadu ne usvaja, nego su ih sami protestantski učenjaci već davno oborili. Te fraze danas su svojina samo polunaobraženih ljudi na zapadu, kojima nijesu pristupni ozbiljni rezultati znanosti. Iz ovoga članka vidimo, da su oni nažalost svojina i nekih pravoslavnih svećenika, koji se razmeću upotrebljavanjem latinskih izraza, koje su skupili negdje drugdje, ali sigurno ne marljivim studijem katoličke teologije, jer to pokazuje svaka rečenica ovoga članka. Članak g. Najdanovića uopće nije inteligentan, nego je samo poluinteligentan. Inteligentan čovjek osjeća potrebu, da za svoju tvrdnju, koju u javnosti iznese, pruži barem kakav takav dokaz, a ovaj članak riga najveće uvrede i klevete na

katoličku Crkvu, a nigdje ni ne pokušava da iznese ma bilo i sjenu kakova dokaza. Članak pun mržnje i uvreda, a bez ikakova dokaza, članak je *vjerskoga fanatizma*, a ne kakova uvjerenia. Kao takav on se potpuno protivi spomenutoj ministarskoj naredbi, jer širi očitu vjersku netrpeljivost i mržnju. Osim toga članak spada i pod udar zakona o štampi, pa se može očekivati, da će doskora biti protiv pisca radi iznesenih uvreda podignuta parnica po zakonu o štampi. Šta više on je u očitoj protivnosti ne samo sa duhom, nego i sa slovom propisa novoga ustava o vjerskoj trpeljivosti.

Ovakovi članci doista su u stanju, da do kraja pomute vjerski mir u državi. Zaradi toga nije čudo, da je taj članak pobudio negodovanje i gnjušanje i u ozbiljnim pravoslavim krugovima. Sigurno je, da će ga svaki katolik shvatiti kao najveću povredu svojega vjerskog osvjedočenja.

Dr Matija Petlić

Grčka i katolicizam

Grčka vlada nastupila je ljetos vrlo oštro protiv katolika istočnoga obreda. Zato su nastali sporovi meda vladom i Vatikanom. Grčka vlada nije prijazno primila papinskoga poslanika nadbiskupa Margottija. Kad se uzrujanost malo slegla, pojavljuje se sada u Grčkoj javnosti želja, da se odnosi između vlade i katoličke Crkve sporazumno urede. Govori se o konkordatu, kojim bi se uredili odnosi Grčke prema katolicima i prema rimskoj Apostolskoj Stolici.

Konferencije sv. Vinka*)

„Ovo je zapovijed moja, da se ljubite među sobom“ (Iv. 15, 12).

Uvod. — Skoro će biti sto godina, da se u nekoj dačkoj organizaciji u Parizu rado debatiralo o vjerskim pitanjima. Jedni su akademičari željeli da očuvaju neokaljanu svoju vjeru, koja je tada bila oštro napadana od drugih daka i profesora, sljedbenika raznih filozofskih i protuvjerskih sistema. U tim debatama isticao se svenčilištarac Federik Ozanam, kasnije profesor na Sorboni. Protivnici su mu bili u tim učenim i mirnim borbama njegovi drugovi, sljedbenici materijalizma, deizma, sansimonizma, pa čak i jedan musliman. Jedne večeri Ozanam, pun svetoga žara, počeo je da uzvisuje socijalna dobročinstva kroz vijekove sa strane katoličke Crkve. Ali ga oštar glas nekoga druga odmah prekinu. Drug

*) Predavanje vlč. don J. Felicinovića, koje je održao 29. pr. mj. najprije Katoličkim Muževima, pak Križarima i Križaricama.

Bezgrješna

Bezgrješna! Divna li je ta nebeska slika, čista, sveta bez sjene najmanje ljage. Slatko je to ime, koje nas sjeća tužne realnosti. Marija — *Bezgrješna*, a mi svi puni grijeha. Nađ ruševinama ove suzne doline veličajno se diže jedino *Marija-Bezgrješna*. „Sva si lijepa, o Marijo, i u Tebi, nema ljage istočnoga grijeha! Tvoje se odijelo sjaje kano snijeg, a Tvoje je lice lijepo kao sunce!“ Tako Te i mi s Crkvom pozdravljamo, dobra naša nebeska Majko!

8. prosinca god. 1854. veliki Papa Pio IX. u vatikanskom hramu proglasio je za istinu vjere Bezgrješno Začeće Bl. Djevice Marije, t. j. dok se svi sinovi Adama rađaju s istočnim grijehom, koji se pere vodom sv. krštenja, da se jedina Marija rodila bez te ljage istočnoga grijeha. Dragi Bog nije htio, da ni za čas bude pod vlašću sotone Ona, koja je morala da bude Majkom Njegova Sina. Oči su cijeloga svijeta bile okrenute prema Rimu toga svečanog dana, puna radosti i veselja, jer je to bio veliki dan u povijesti Crkve Kristove.

Malo kasnije, kao da je sama Bezgrješna htjela s neba da potvrdi nepogrješivost Pape, kad se prikazala u Lurdu siromašnoj čobanici. Svima

mu je dobacivao: „Ozaname, ako govorite o prošlim vremenima, da, imate pravo. Kršćanstvo je učinilo čudnovata djela. No danas što ono radi za čovječanstvo? Pa i vi sami, koji se dčite, da ste katolik, što vi radite za siromahe? Gdje su djela, koja bi nam dokazala istinitost vjere i koja mi očekujemo, da se obratimo?“

Ovakav lični napadaj, bez rukavica, pogodio je Ozanama kao malj u čelo. Novi traci svjetlosti rasvijetliše njegovu dušu. Počeo je da dublje misli i razumio je, da je potrebito, da se druge uvjeri o istinitosti kršćanstva, nešto bolje i jače negoli su govornička vještina i sjajna predavanja. Sjetio se, da Francuska revolucija, koja je u krvavim danima god. 1793. opljačkala crkve i oltare, nije ni čas kolebala, da podigne spomenik dobrotvoru čovječanstva, sv. Vinku Paulskom. Razumio je, da je sv. Vinko Paulski svojim milosrdnim djelima prouzrokovao mnogo više obraćenja negoli Bossuet svojim

je dobro poznata povijest lurdskih prikazanja. Na upit djevojčice Bernardice Soubirous: „Tko si Ti?“ Bl. Djevica je odgovorila: „Ja sam Bezgrješno Začeće“. Marija je odredila, da se tu sagradi crkva, i Lurd je postao mali kutić raja na zemlji, gdje se neprestano dešavaju svakovrsna čudesa nad tjelesima i dušama vjernika.

Radi Evine kćeri neki su svećenici i vjernici pobjegli iz Crkve Sina Tvoga. Marijo, smiluj im se! Obrati ih, da ne poginu! Teška nas vremena tište. Pokvarenost hoće da nas uguši. Bezgrješna, Ti, koja si satrla pakleni aždaju, budi nam u pomoći! Bezgrješna! Tvoji smo i Tvoji hoćemo da budemo! Ti nas svojim majčinskim plaštem i ljubavlju štiti, brani i spasi!

Ustav srpske pravoslavne crkve

16. pr. mj. srpska pravoslavna crkva dobila je svoj Ustav. Na čelu srpske pravoslavne crkve stoji srpski patrijarh. Službeni jezik srpske pravoslavne crkve je srpski, sa pismom ćirilicom. Njena zastava je bivša srpska trobojka sa zlatnim križem i ognjilima. Srpska pravoslavna crkva samostalno uređuje svoje vjerske, crkveno-prosvjetne, dobrotvorne i ostale kulturne poslove, samostalno upravlja i raspolaže svojim dobrima i ustanovama. Srpsko-pravoslavne eparhije, kojih je do sada bilo

učenim propovijedima. Od onoga dana počeo je da razmišlja, kako bi proveo novu vrst apostolata, različitu od govora i pera, koja bi bolje i uspješnije uvjeravala ljude. Tužio se tada svojim drugovima: „Bolno je gledati našu Majku, sv. Crkvu, tako nepravedno napadano, našu katoličku vjeru tako iskrivljivanu i klevetanu... Istina je, mi smo u prvim redovima, da je branimo... No ne osjećate li i vi potrebu, da osim ovih borbenih predavanja organizujemo malo društvanje pobožnih i dobrih drugova, koji će riječima pridružiti i djela...“ Razgovarao se o tome radu sa svojim drugovima. Na pameti mu je uvijek bilo: *Trebamo kršćanskih djela milosrda! Da naš apostolat, reče jednomu, bude imao Božjega blagoslova, potrebita je još jedna stvar: djela milosrda. Blagoslov siromaha — blagoslov je Božji!* Jedne večeri izlazeći iz dačke dvorane približi se dvojici svojih najboljih prijatelja, Lamache-u i Devaux-u, pa im reče:

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izradujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrste „pašarina“.

u Jugoslaviji 27, smanjuju se ovim Ustavom na 21. U Dalmaciji se dokida kotorska i dalmatinsko-istarska eparhija u Šibeniku, a osniva se nova eparhija sa sjedištem u Splitu. Ustanovljena je nova zagrebačka eparhija, kojoj je dan rang mitropolije.

Spomenutim Ustavom uređen je odnošaj srpsko-pravoslavne crkve u Jugoslaviji. Posebnim je zakonom uređen i odnošaj protestanata, muslimana i židova. Svi ovi ne samo da se ne tuže na to zakonsko uređenje, nego se njim hvale i potpuno su zadovoljni. Sjećamo se, da su židovi po našim novinama izjavljivali, da nigdje na svijetu nijesu židovima tako lijepo uređena vjerska pitanja kao u Jugoslaviji.

Stoga se opravdano nadamo, da će se sada doći ususret i katolicima, te da će Jugoslavija čim prije sklopiti konkordat (ugovor) sa poglavicom katoličke Crkve i tako zadovoljiti i katolike. Eto to željno očekuje pet i po milijuna katolika u Jugoslaviji, koji pravom misle, da se neće samo njih ostaviti nezadovoljnima i nesređenima.

„Moramo učiniti, što je najdraže Bogu, t. j. slijediti u svom radu našega Gospodina Isusa Krista, kad je propovijedao evanđelje: *Allons aux pauvres — idimo među siromahel!*“

Razvitak društva. — U društvu druga Le Taillander-a Ozanam pođe do gospodina Bailly-a, urednika novina „*Katolička Tribuna*“ i osnivača „*Povjesno-apologetskih predavanja*“, koji je običavao u društvu svoje žene posjećivati siromahel u njihovim stanovima, u konobama i potkrovljima, i pomagati ih, kao što su inače radili i roditelji Ozanama. Zamoliše ga u ime svojih 7 drugova, koji su bili pristali na ovu karitativnu akciju, da primi predsjedništvo ove nove karitativne organizacije, koju nazvaše „konferenca“ ili „predavanje“, jer je ta ideja nikla iz debate s protivnicima Crkve na jednom predavanju, a nadodade ime sv. Vinka, jer je on bio pravi apostol kršćanskoga milosrda. Odlučili su pomagati siromahel ličnim posjetima po njihovim

Dobre knjige

VESELA VIJEST ŠTOVATELJIMA SV. JOSIPA. Napokon ste, dragi štovatelji sv. Josipa, dočekali, da možete imati „*Razmatranja o Litanijama Sv. Josipa*“, vašega miloga i očinskoga zaštitnika. Napisao ih je onaj isti Misionar u Oceaniji, koji je složio poznati vam divni Molitvenik „*Na Pragu Vječnosti*“, a preveo ih je *dr Ivan Dujmašić*. Ova su „*Razmatranja*“ baš za jedan mjesec (ima ih 32), a puna su novih krasnih misli o Velikom Josipu, čija se slava i štovanje sve većma širi po katoličkom svijetu. Hrvatsko izdanje prati posebno pismo preuzv. nadbiskupa dra Ivana Šarića, koji „*Razmatranja*“ preporuča svima, napose i radi toga, što dobitak, ako ga bude, ide u korist gradnje Zvjeljne crkve Sv. Josipa u Sarajevu. „*Razmatranja*“ opsižu blizu str. 300. Izdao ih je odbor za gradnju spomenute crkve, a radi boljega razaslanja narudžbe prima: Hrvatska Tiskara d. d. Sarajevo. Cijena je Din. 20, s poštarinom 2 Din više. Cijena je zato niska, da knjigu mogu naručiti i siromašniji štovatelji sv. Josipa. Dakle: Naručite i preporučite, neka ih što više upoznaju, ljube i štiju svemoznoga Zavgovornika!

SAT KLANJANJA. U četvrtak 10. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počće u 5 sati uvečer.

Naši dopisi

SOLINE (Dugi otok), 22. studenoga 1931.
Blagoslov proširene crkve i proslava efeškoga sabora.

Župska crkvice — sagrađena sva od kamena još u 14. vijeku u stilu dobe narodnih vladara — vapila je punih 100 godina za proširenjem. Nastojanjem, trudom i žrtvama samih

stanovima. Iza te odluke Ozanam i njegov prijatelj pođoše kući, uzeše svaki po komad drva, što su imali u sobi, sakriše tu cjepanicu ispod kaputa i odnesoše je nekoj siromašnoj obitelji u blizini. To je bio prvi dar, što su ga donijeli u stan siromaha. Siromašan je bio i taj početak karitativne akcije. No ubrzo se ona razvila u veliko stablo, koje je raširilo svoje grane po cijelom svijetu, pa i u našem hrvatskom narodu. U svibnju g. 1833. ovih 8 mladića, od kojih je samo jedan imao više od 20 godina, sastade se u uredništvu lista „*Katolička Tribuna*“ na prvi sastanak ili, kako to oni prozvaše, na prvu „*konferencu*“. Predsjednik gosp. Bailly započeo je tada svoj govor ovim riječima: „*Ako vi zaista želite pomoći siromasima i sebi, postupajte tako, da vaše milosrde ne bude samo djelo dobrotvornosti, već i sreštvo za čudredno podignuće i provođenje kršćanskoga života. Posvećujte se, misleći, da dok pomažete siromaha, pomažete*

seljana, čim su očitovali i svoju jaku vjeru, crkvice je napokon na 2 krila proširena. Tim smo dobili dvostruko prostora i ujedno potpuno sačuvali prvotnu formu i stil. Lijep unutarnji izgled pojačava još više jednostavno ali ukusno bojadisana crkva u 3 boje.

18. t. mj. mjesni župnik vlč. don Vlade Cvitanović uz prisustvo šestorice bližih župnika blagoslovio je svečano crkvu. S ovim njenim blagoslovom spojio je i proslavu 1500. godišnjice efeškoga sabora. Svečana sv. Misa bila je u troje. Prigodnu propovijed je održao vlč. župnik. Popodne je bila teoforična procesija sa pjevanjem Gospinih litanija i „*Tebe Boga hvalimo*“. Svečanost je završena sa pjesmom: „*Hoćemo Boga, Marijo Dijevo!*“ Uz slavljenje zvonova i pucanje mužara završena je ova lijepa dvostruka svečanost. Pri tome je najutješljivije, da je vrlo velik broj seljana pristupio na sv. sakramente zajedno sa svom školskom djecom.

Dva nova betonska bojadisana oltara noseće ove važne datume: lijevi 431.—1931., a desni: 925.—1925.—1931.

Uspomena na ovu svečanost ostaće dugo u pameti župljana.

Eventualne milodare za pokriće duga prima sa zahvalnošću Odbor.

DUBRAVA, 22. studenoga 1931.
Blagdan Gospe od Zdravlja i proslava efeškoga sabora

Ove godine bila je u Dubravi izvanredna svečanost. Prema želji našega preuzv. biskupa šibenska varoška župa proslavila je u Dubravi 1500. godišnjicu efeškoga sabora.

Za tri dana pred samu svečanost varoški je kapelan govorio u Dubravi sv. Misu i ispovijedao vjernike. Uoči same svetkovine poznati pirotehnik g. Našte Lušić palio je vatromet. Na dan svetkovine varoški je župnik mp. o. Pavao

Isusa, koji trpi.“ Ove riječi su bile izrečene u duhu evanđelja, koje nas uči: „*Štogod ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!*“ (Mt. 25, 40) Ova nauka Kristova postade najmoćniji kvas kršćanskoga milosrda. Ona je dala apostolski žar za pomoć nevoljnicima ovoj osmorici mladih ljudi. Medicinar bi izabran za blagajnika. I on odmah tu na sjednici uze svoj šešir i sakupi od drugova prvu milostinju. Došle su poteškoće: Kako će se doznati za prave siromahel, eda se ne bi desilo, da se pomaže one, koji ne trebaju, te otkuda namaknuti novčanih sredstava, da se može trajno pomagati nevoljnice? U tim teškim časovima pomogne im uzorna žena. Bila je to č. s. Rozalija, starješica samostana Milosrdnica, poznata u Parizu radi svoga djelovanja na polju kršćanskoga milosrda. Ona im je označila neke siromašne obitelji i otvorila im kredit.

(Svršće se.)

Silov uz asistenciju gvardijana o. Topića i daniškoga župnika o. Huljića rekao svečanu sv. Misu i prigodni govor. Župnik dokazujući, kako je Gospa Majka Božja, dokaziva, da je i naša Majka. Načinom govora i izvanredno biranim dokazima učinio je lijep dojam na sveslušaoce. Na koru pjevački zbor iz društva „Kolo“ osobito preciznošću i pjevačkom vještinom otpjevao je četverglasnu Misu od Schweitzer-a, a za blagoslov „Svetotajstvu“ od Paetorius-a. Zborom je dirigirao vlč. o. Krsto Silov, varoški kapelan. Kao što i do sada u nekoliko prigoda, tako i ovoga puta zbor je pokazao svoju veliku muzičku spretnost, smisao i zanimanje i za crkvenu glazbu. Osobita mu hvala!

Procesija poslije podne sa Gospinom prilikom, koju je ove godine ukrasio bogatim uredom — srebrenom košuljom i pozlaćenom krunom — g. J. Kečkemet, uspjela je neočekivano. Ganutljiv je bio prizor, kad je 10 djevojčica u bijelim koprenama i 40 djevojaka sa svježim cvijećem obasipalo Gospinu priliku, dok su je seoski momci za svećenicima unosili u crkvu.

Naroda je bilo iz bliza i iz daleka, a osobita iz Šibenika.

Neka je čast i slava dragoj Gospi, Majci Božjoj i Majci našoj!

Iz katoličkoga Šibenika

DRUGA ADVENTSKA NEDJELJA. U nedjelju 6. t. mj. je II. adventska nedjelja. U koga se uzdaš, dušo moja? U koga išteš pomoći i utjehe? Gdje tražiš spas i mir? U naručju Isusovom ili u svjetskim požudama? Ili možda živiš od dana u dan i ne trebaš nikoga, koji bi te spasio i usrećio? Uzdigni se krilima vjere i gledaj: Evo dolazi obećani Spasitelj i Dobrotvor! Pripravi Mu put u srce svoje, prezri svijet i podi k Njemu zaufano i radosno!

BLAGDAN NEOSKVRNJENOGA ZAČEĆA MARIJINOGA U CRKVI SV. FRANE. U utorak 8. t. mj. u crkvi sv. Frane, proslavće se ovaj blagdan slijedećim obredima: u 5 s. ujutro pjevaće se Lekcije o otajstvu Marijinoga Začeca, zatim „Tebe Boga hvalimo“ i svečana sv. Misa na Gospinom oltaru. Od 7 do 9.30 sati redace se tihe sv. Mise jedna za drugom svako poia sata. U 10.30 s. pontificiraće naš obljubljeni biskup o. Jerolim dr Mileta uz veliku asistenciju gradskoga svećenstva. Preko pontifikala pjevaće „Cecilijanski Zbor“ pod dirigovanjem svoga vrsnog M. a Sentinella. Poslije podne u 4.30 krunica Marijinoga Začeca i propovijed dominikanca mp. o. Vicka Bodlovića. Zatim će preuzv. biskup udijeliti blagoslov sa Presvetim. Svečanost će se zaključiti ljubljenjem sv. moći i pjevanjem Marijine pjesme: „Sred te se pećine“.

KARITATIVNA AKCIJA, koju imaju da razviju u našem gradu, po uputama našega preuzv. g. biskupa, sva naša vjerska i katolička društva, dobrim dijelom je već dovršila svoj pripravn rad. Ovih dana počee se po kućama od svih građana sakupljati milodari, da se pomogne bljednicima i nevoljnicima. Da se objasni

PAG, 23 studenoga 1931.

Veliki uspjeh sv misija

Došla su k nama dva mp. oca dominikanca vlč. o. J. Belić i o. D. Domić te su održali narodu odavna željkovane svete misije.

Pučanstvo ovoga grada primilo ih je kao od Boga poslano. Zborna crkva sv. Marije, najveća crkva u gradu, svih dana bila je prenatpana pobožnih slušača, te mnogi drže, da nikada toliko svijeta nije bilo u crkvi. Ljudi su bili stisnuti i u zadnjem kutiću crkve i u sakristiji. Računa se, da bi svakoga puta došlo na propovijedi preko 3000 osoba. Da uhvati mjesto u crkvi, narod je čekao već u 3 sata ujutro pred crkvenim vratima.

Na svete sakramente došli su i oni, koji se već dugo godina nijesu ispovjedili, pa i takozvana inteligencija. Pričestilo se 2800 vjernika. O propovijedima misionara bio je onih dana jedini govor u gradu. Ispovijedaonice su bile upravo blokirane od pokornika tako, da bi sve slobodne časove kroz cijeli dan ispovjedali osim misionara i mjesni svećenici te vlč. Rasol iz Ražanaca i vlč. oci kapucini iz Karlobaga.

Gradanstvo je zahvalno Bogu za toliku milost, a i vlč. oo. don inikancima, pa izrazuje želju, da bi mp. o. J. Belić došao opet u Pag, da nam propovijeda korizmu te tom prilikom privede k Bogu i one, koji se još nijesu pokorili.

Radnik

ADVENTSKE PROPOVIJEDI. Prva adventska propovijed u katedrali bila je prošle nedjelje u 5 sati. Temu „Krist naš Učitelj“ veleučeni propovjednik vrlo lijepo je razvio. Navadajući, kako je nekoć božanski Učitelj učio po ulicama, trgovima i privatnim kućama, dokazao je potrebu Njegovoga nauka u našem privatnom i javnom životu. Vjernika je bilo prilično, ali ne onoliko, koliko bi zasluživala ovako lijepa propovijed. Preporuča se vjernicima, da iskoriste ovo spasonosno adventsko vrijeme te svojoj duši priskrbe dolične hrane i tako se sa sv. Crkvom pripreme na što bolju proslavu dolaska Spasiteljeva. Ove nedjelje 6. t. mj. biće druga propovijed, također u 5 sati. Tema joj je: „Krist je Kralj“.

SASTANAK KATOLIČKIH MUŽEVA. 29. pr. mj. Katolički Muževi održali su svoj redoviti sastanak u velikoj dvorani Biskupskog Sjemeništa. Iza molitve predsjednik g. Starješina izvjestio je članove o sastanku kod preuzv. biskupa za karitativnu akciju u gradu. Više članova izjavilo se spremnima, da osobnim radom budu pri ruci u toj akciji. Duhovnik društva vlč. don Joso Felicinović održao je predavanje o „Konferencama sv. Vinka“, jer je to pitanje tako savremeno danas. Zato ga i donosimo u podlistku. Blagoslovom sa Presvetim u zavodskoj crkvi sv. Martina zaključio se sastanak.

NIKOLJSKA ZABAVA KRIŽARICA. U subotu 5. t. mj. u 6.30 sati navečer u dvorani Katoličkoga Doma naše Križarice priređuju za svoje Male Križarice i njihove roditelje nikoljsku zabavu s više dječjih deklamacija i pjevanja i jednim prigodnim igrokazom. Zatim će sv. Nikola podijeliti svim Malim Križaricama svoje darove. Dobrovoljni doprinosi u korist siromašne djece primaju se sa zahvalnošću.

ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA. Okružje Hrv. Kat. Nar. Saveza priređuje u nedjelju 6. t. mj. u 6.30 sati uveče u dvorani Katoličkoga Doma zabavu s ovim programom: 1. „Pokneženi dimnjačar“, vesela igra u 2 čina; 2. „Staretinarevo poštenje“, šala u 1 činu. Čisti prihod ove zabave ide u korist karitativne akcije. Za vrijeme odmora odsviraće se nekoliko komada uz pratnju glasovira. Ulazne su cijene: sjedala I. mjesta Din 10, sjedala II. mjesta Din 5, stajanje Din 3. Sjedala su numerirana. Ulaznice se mogu dobiti na dan zabave u Kat. Domu ujutro od 9—12 sati, a poslije podne od 3 sata dalje.

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izradjujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene.

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i slatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma: Buma 1909
Sarajevo 1923.

Počasna diploma i srebrna medalja: Split 1926.

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić

je dobro poznata povijest lurdskih prikazanja. Na upit djevojčice Bernardice Soubirous: „Tko si Ti?“ Bl. Djeвица je odgovorila: „Ja sam Bezgrješno Začće“. Marija je odredila, da se tu sagradi crkva, i Lurd je postao mali kutić raja na zemlji, gdje se neprestano dešavaju svakovrsna čudesa nad tjelesima i dušama vjernika.

Radi Evine kćeri neki su svećenici i vjernici pobjegli iz Crkve Sina Tvoga. Marijo, smiluj im se! Obrati ih, da ne poginu! Teška nas vremena tište. Pokvarenost hoće da nas uguši. Bezgrješna, Ti, koja si satrla paklenu azdaju, budi nam u pomoć! Bezgrješna! Tvoji smo i Tvoji hoćemo da budemo! Ti nas svojim majčinskim plaštem i ljubavlju štiti, brani i spasi!

Ustav srpske pravoslavne crkve

16. pr. mj. srpska pravoslavna crkva dobila je svoj Ustav. Na čelu srpske pravoslavne crkve stoji srpski patrijarh. Službeni jezik srpske pravoslavne crkve je srpski, sa pismom ćirilicom. Njena zastava je bivša srpska trobojka sa zlatnim grbom i ognjilima. Srpska pravoslavna crkva samostalno uređuje svoje vjerske, crkveno-prosvjetne, dobrotvorne i ostale kulturne poslove, samostalno upravlja i raspolaže svojim dobrima i ustanovama. Srpsko-pravoslavne eparhije, kojih je do sada bilo

u Jugoslaviji 27, smanjuju se ovim Ustavom na 21. U Dalmaciji se dokida kotorska i dalmatinsko-istarska eparhija u Šibeniku, a osniva se nova eparhija sa sjedištem u Splitu. Ustanovljena je nova zagrebačka eparhija, kojoj je dan rang mitropolije.

Spomenutim Ustavom uređen je odnošaj srpsko-pravoslavne crkve u Jugoslaviji. Posebnim je zakonom uređen i odnošaj protestanata, muslimana i židova. Svi ovi ne samo da se ne tuže na to zakonsko uređenje, nego se njim hvale i potpuno su zadovoljni. Sjećamo se, da su židovi po našim novinama izjavljivali, da nigdje na svijetu nijesu židovima tako lijepo uređena vjerska pitanja kao u Jugoslaviji.

Stoga se opravdano nadamo, da će se sada doći ususret i katolicima, te da će Jugoslavija čim prije sklopiti konkordat (ugovor) sa poglavicom katoličke Crkve i tako zadovoljiti i katolike. Eto to željno očekuje pet i po milijuna katolika u Jugoslaviji, koji pravom misle, da se neće samo njih ostaviti nezadovoljnima i nesređenima.

Naši dopisi

SOLINE (Dugi otok), 22. studenoga 1931.
Blagoslov proširene crkve i proslava efeškoga sabora.

Župska crkvića — sagrađena sva od kamena još u 14. vijeku u stilu dobe narodnih vladara — vapila je punih 100 godina za pro-

stanovima. Iza te odluke Ozanam i njegov prijatelj pođoše kući, uzeše svaki po komad drva, što su imali u sobi, sakriše tu cjepanicu ispod kaputa i odnesoše je nekoj siromašnoj obitelji u blizini. To je bio prvi dar, što su ga donijeli u stan siromaha. Siromašan je bio i taj početak karitativne akcije. No ubrzo se ona razvila u veliko stablo, koje je raširilo svoje grane po cijelom svijetu, pa i u našem hrvatskom narodu. U svibnju g. 1833. ovih 8 mladića, od kojih je samo jedan imao više od 20 godina, sastade se u uredništvu lista „Katolička Tribuna“ na prvi sastanak ili, kako to oni prozvaše, na prvu „konferencu“. Predsjednik gosp. Bailly započeo je tada svoj govor ovim riječima: „Ako vi zaista želite pomoći siromašima i sebi, postupajte tako, da vaše milosrđe ne bude samo djelo dobrotvornosti, već i sredstvo za čudoredno podignuće i provođenje kršćanskoga života. Posvećujte se, misleći, da dok pomažete siromaha, pomažete

širenjem. Nastojanjem, trudom i žrtvama samih seljana, čim su očitovali i svoju jaku vjeru, crkvića je napokon na 2 krila proširena. Tim smo dobili dvostruko prostora i ujedno potpuno sačuvali prvotnu formu i stil. Lijep unutarnji izgled pojačava još više jednostavno ali ukusno bojadisana crkva u 3 boje.

18. t. mj. mjesni župnik vlč. don Vlade Cvitanović uz prisustvo šestorice bližih župnika blagoslovio je svečano crkvu. S ovim njenim blagoslovom spojio je i proslavu 1500. godišnjice efeškoga sabora. Svečana sv. Miša bila je u troje. Prigodnu propovijed je održao vlč. župnik. Popodne je bila teoforična procesija sa pjevanjem Gospinih litanija i „Tebe Boga hvalimo“. Svečanost je završena sa pjesmom: „Hoćemo Boga, Marijo Djevo!“ Uz slavljenje zvonova i pucanje mužara završena je ova lijepa dvostruka svečanost. Pri tome je najutješljivije, da je vrlo velik broj seljana pristupio na sv. sakramente zajedno sa svom školskom djecom.

Dva nova betonska bojadisana oltara nosiće ove važne datume: lijevi 431.—1931., a desni: 925.—1925.—1931.

Uspomena na ovu svečanost ostaće dugo u pameti župljana.

Eventualne milodare za pokriće duga prima sa zahvalnošću Odbor.

DUBRAVA, 22. studenoga 1931. Blagdan Gospe od Zdravlja i proslava efeškoga sabora

Ove godine bila je u Dubravi izvanredna svečanost. Prema želji našega preuzv. biskupa šibenska varoška župa proslavila je u Dubravi 1500. godišnjicu efeškoga sabora.

Za tri dana pred samu svečanost varoški je kapelan govorio u Dubravi sv. Misu i ispovijedao vjernike. Uoči same svetkovine poznati pirotehnik g. Našte Lušić palio je vatromet. Na dan svetkovine varoški je župnik mp. o. Pavao

Isusa, koji trpi.“ Ove riječi su bile izrečene u duhu evanđelja, koje nas uči: „Štogod ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!“ (Mt. 25, 40) Ova nauka Kristova postade najmoćniji kvas kršćanskoga milosrđa. Ona je dala apostolski žar za pomoć nevoljnicima ovoj osmorici mladih ljudi. Medicinar bi izabran za blagajnika. I on odmah tu na sjednici uze svoj šešir i sakupi od drugova prvu milostinju. Došle su poteškoće: Kako će se doznati za prave siromahe, eda se ne bi desilo, da se pomaže one, koji ne trebaju, te otkuda namaknuti novčanih sredstava, da se može trajno pomagati nevoljnice? U tim teškim časovima pomogne im uzorna žena. Bila je to č. s. Rozalija, starješica samostana Milosrdnica, poznata u Parizu radi svoga djelovanja na polju kršćanskoga milosrđa. Ona im je označila neke siromašne obitelji i otvorila im kredit.

(Svršice se.)

„Moramo učiniti, što je najdraže Bogu, t. j. slijediti u svom radu našega Gospodina Isusa Krista, kad je propovijedao evanđelje: *Allons aux pauvres — idimo među siromahe!*

Razvitak društva. — U društvu druga Le Taillander a Ozanam pođe do gospodina Bailly-a, urednika novina „Katolička Tribuna“ i osnivača „Povjesno-apologetskih predavanja“, koji je običavao u društvu svoje žene pohadati siromahe u njihovim stanovima, u konobama i potkrovljima, i pomagati ih, kao što su inače radili i roditelji Ozanama. Zamoliše ga u ime svojih 7 drugova, koji su bili pristali na ovu karitativnu akciju, da primi predsjedništvo ove nove karitativne organizacije, koju nazvaše „konferenca“ ili „predavanje“, jer je ta ideja nikla iz debate s protivnicima Crkve na jednom predavanju, a nadodaše ime sv. Vinka, jer je on bio pravi apostol kršćanskoga milosrđa. Odlučili su pomagati siromahe ličnim posjetima po njihovim

Silov uz asistenciju gvardijana o. Topića i daniškoga župnika o. Huljića rekao svečanu misu u prigodni govor. Župnik dokazujući, kako je Gospa Majka Božja, dokaziva, da je i naša Majka. Načinom govora i izvanredno bitanim dokazima učinio je lijep dojam na sve slušaoce. Na kofu pjevački zbor iz društva „Kolo“ osobito preciznošću i pjevačkom vještinom otpjevao je četverglasnu Misu od Schweitzer-a, a za blagoslov „Svetotajstvu“ od Paetorius-a. Zborom je dirigirao vlč. o. Krsto Silov, varoški kapelan. Kao što i do sada u nekoliko prigoda, tako i ovog puta zbor je pokazao svoju veliku muzičku spretnost, smisao i zanimanje i za crkvenu glazbu. Osobita mu hvala!

Procesija poslije podne sa Gospinom prinikom, koju je ove godine ukrasio bogatim uresom — srebrenom košuljom i pozlaćenom krunom — g. J. Kečkemet, uspjela je neočekivano. Ganutljiv je bio prizor, kad je 10 dječvojica u bijelim koprenama i 40 djevojaka sa svježim cvijećem obasipalo Gospinu priliku, dok su je seoski momci za svećenicama unosili u crkvu.

Naroda je bilo iz bliza i iz daleka, a osobita iz Šibenika.

Neka je čast i slava dragoj Gospini Majci Božjoj i Majci našoj!

P. G, 23 studenoga 1931
Veliki uspjeh sv. misija

Došla su k nama dva mp. oca dominikanca vlč. o. J. Belčić i o. D. Domić te su održali narodu odavna željkovanu svete misije.

Pučanstvo ovoga grada primilo ih je kao od Boga poslano. Zborna crkva sv. Marije, najveća crkva u gradu, svih dana bila je prenatrpana pobožnih slušaca, te mnogi drže, da nikada toliko svijeta nije bilo u crkvi. Ljudi su bili stisnuti i u zadnjem kutiću crkve i u sakristiji. Računa se, da bi svakoga puta došlo na propovijedi preko 3000 osoba. Da uhvati mjesto u crkvi, narod je čekao već u 3 sata ujutro pred crkvenim vratima.

Na svete sakramente došli su i oni, koji se već dugo godina nijesu ispovjedili, pa i takozvana inteligencija. Pričestilo se 2800 vjernika. O propovjedima misionara bio je onih dana jedini govor u gradu. Ispovjedaonice su bile upravo blokirane od pokornika tako, da bi sve slobodne časove kroz cijeli dan ispovjedali osim misionara i mjesni svećenici te vlč. Rasol iz Ražanaca i vlč. oti kapucini iz Karlobaga.

Gradanstvo je zahvalno Bogu za toliku milost, a i vlč. o. dominikancima, pa izrazuje želju, da bi mp. o. J. Belčić došao opet u Pag, da nam propovijeda korizmu te tom prilikom privede k Bogu i one, koji se još nijesu pokorili.

Radnik

Iz katoličkoga Šibenika

DRUGA ADVENTSKA NEDJELJA. U nedjelju 6. t. mj. je II. adventska nedjelja. U koga se uzdaš, dušo moja? U koga išteš pomoći i utjehe? Gdje tražiš spas i mir? U namuču Isusovom ili u svjetskim požudama? Ili možda živiš od dana u dan i ne trebaš nikoga, koji bi te spasio i usrećio? Uzdigni se krilima vjere i gledaj: Evo dolazi obećani Spasitelj i Dobrotvor! Pripravi Mu put u srce svoje, prezri svijet i podi k Njemu zaufano i radosno!

BLAGDAN NEOSKVRNJENOGA ZAČEĆA MARIJINOGA U CRKVI SV. FRANE. U utorak 8. t. mj. u crkvi sv. Frane, proslavice se ovaj blagdan slijedećim obredima: u 5 s. ujutro pjevaće se Lekcije o otajstvu Marijinoga Začea, zatim „Tebe Boga hvalimo“ i svečana sv. Misa na Gospinom oltaru. Od 7. do 9.30 sati redaće se tihe sv. Mise jedna za drugom svako pola sata. U 10.30 s. pontificiraće naš obljubljeni biskup o. Jerolim dr Mileta uz veliku asistenciju građanskoga svećenstva. Preko pontifikala pjevaće „Cecilijanski Zbor“ pod dirigovanjem svoga vršnjak M. a Sentinella. Poslije podne u 4.30 krunica Marijinoga Začea i propovijed dominikanca mp. o. Vicka Bodlovića. Zatim će preuzv. biskup udijeliti blagoslov sa Presvetim. Svečanost će se zaključiti ljubljenjem sv. moći i pjevanjem Marijine pjesme: „Sred te se pećine“.

KARITATIVNA AKCIJA, koju imaju da razvijaju u našem gradu, po uputama našega preuzv. g. biskupa, sva naša vjerska i katolička društva, dobrim dijelom je već dovršila svoj pripravn rad. Ovih dana počee se po kućama od svih gradana sakupljati milodari, da se pomogne bljednicima i nevoljnicima. Da se objasni

gradanima i karitativna akcija, odbor je dao tiskati letak u mnogo hiljada primjeraka, kako je to svima već i poznato, jer nema kuće, da ga nije primila. Vlč. gg. svećenici će s oltara opet potaknuti vjernike na akciju ljubavi za braću i sestre, koji stradavaju, te im o njoj dati sve potrebite informacije. S naše strane ponovno preporučamo, da svatko dade, što više može, a imućnije obitelji neka se obvežu, da će svojim stalnim mjesečnim doprinosom uzdržavati naše dvije pučke kuhinje barem za ova 3 do 4 najgora mjeseca, dok vlada zima i nerad, pak po tome i veća bijeda. Bog dragi platio stotruko svima!

ADVENTSKE PROPOVIJEDI. Prva adventska propovijed u katedrali bila je prošle nedjelju u 5 sati. Temu „Krist naš Učitelj“ veb-le učeni propovjednik vrlo lijepo je razvio. Navadajući, kako je nekoć božanski Učitelj učio po ulicama, trgovima i privatnim kućama, dokazao je potrebu Njegovoga nauka u našem privatnom i javnom životu. Vjernika je bilo prilično, ali ne onoliko, koliko bi zasluživala ovako lijepa propovijed. Preporuča se vjernicima, da iskoriste ovo spasonosno adventsko vrijeme te svojoj duši priskrbe dolične hrane i tako se sa sv. Crkvom pripreve na što bolju proslavu dolaska Spasiteljeva. Ove nedjelje 6. t. mj. biće druga propovijed, također u 5 sati. Tema joj je: „Krist je Kralj“.

SASTANAK KATOLIČKIH MUŽEVA. 29. pr. mj. Katolički Muževi održali su svoj redoviti sastanak u velikoj dvorani Biskupskog Sjemeništa. Iza molitve predsjednik: g. Starješina izvestio je članove o sastanku kod preuzv. biskupa za karitativnu akciju u gradu. Više članova izjavilo se spremnima, da osobnim radom budu pri ruci u toj akciji. Duhovnik društva vlč. don Joso Felicinović održao je predavanje o „Konferencama sv. Vinke“, jer je to pitanje tako savremeno danas. Zato ga i dozasimo u podlistku. Blagoslovom sa Presvetim u zavodskoj crkvi sv. Martina zaključio se sastanak.

NIKOLJSKA ZABAVA KRIZARICA. U subotu 5. t. mj. u 6.30 sati navečer u dvorani Katoličkoga Doma naše Križarice priređuju za svoje Male Križarice i njihove roditelje nikoljsku zabavu s više dječjih deklamacija i pjevanja i jednim prigodnim igrom. Za tim će sv. Nikola podijeliti svim Majim Križaricama svoje darove. Dobrovoljni doprinosi u korist siromašne djece primaju se zahvalnošću.

ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA. Okružje Hrv. Kat. Nar. Saveza priređuje u nedjelju 6. t. mj. u 6.30 sati navečer u dvorani Katoličkoga Doma zabavu s ovim programom: 1. Pokneženi dimnjačar, vesela igra u 2 čina; 2. „Starešina-revo poštenje“, sala u 1 činu. Čisti prihod ove zabave ide u korist karitativne akcije. Za vrijeme odmora odsviraće se nekoliko komada uz pratnju glasovira. Ulazne su cijene: sjedala 1. mjesta Din 10, sjedala II. mjesta Din 5, stajanje Din 3. Sjedala su numerirana. Ulaznice se mogu dobiti na dan zabave u Kat. Domu ujutro od 9—12 sati, a poslije podne od 3 sata dalje.

Odlikovana voštarnica Grgo Ćular - Šibenik
voštarski majstor i diplomirani poslar

Pobasna diploma: Buma 1909
Sarajevu 1923

Medalja: Split 1926

Izradjujem: sve vrste svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uvesnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrste svijeća iz voštanih ulomaka i okapina **Uz najpovoljnije cijene.**

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je varedne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrste voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Pobasna diploma i slatna medalja: Dubrovnik 1926.

KATOLIK izlazi svakog tjedna — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Mat.čić